

Forfatter: Winther, Christian

Titel: Udrag fra Elskovsseglet

Citation: Winther, Christian: "Poetiske Skrifter", i Winther, Christian: *Poetiske Skrifter*, udg. af Oluf Friis , 1927-29, s. 56. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-winterchr01val-shoot-idm139972049020368/facsimile.pdf> (tilgået 23. april 2024)

Anvendt udgave: Poetiske Skrifter

I Fløil og Gyldenstykke?
Om Nakkens steile Sneeskred slaaer
En Krands af Lokker tykke,
Et Smil om røde Læber staaer,
Om Mundens Perlesmykke.

»Du tænker vel, din Tales Magt
»Mit Hjerte har i Lænker lagt?
»Hør først, hvad jeg vil byde!
»Eet Aar din Elskov være *stum!*
»Ei mindste Ord tør lyde;
»Og synes dig min Lov for grum, —
»Saa kan du den jo bryde!

»Eet Aar du tavs betænke skal,
»Hvad du har talt i denne Sal
»Om Amors Pii og Kjerte;
»Kuns Øiekast tør bringe Bud
»Om Glæde og om Smerte,
»Og vil du tale til din Gud,
»Han hører nok dit Hjerte.

»Du trofast er i Sind og Hu,
»Men Tungen er saa svag; — for nu
»Dens Svaghed ei at friste,
»Et Segl jeg fæster paa din Mund,
»Ak, lad det ikke briste!
»Thi er du stærk til Prøvens Stund,
»Det bliver ei det sidste!»

Da bøier hun sig smidig, rank,
Saa ned om Begges Kinder sank
Et Telt af Lokker bløde;

Som vilde de ret holde Vagt
Ved Mundens Elskovsmøde; —
Og strax ved Kyssets Tryllemagt
Hans Tunges Liv uddøde.

Han reiser sig med sorgfuld Aand,
Farvel han vinker med sin Haand,
Han tør et Ord ei vove;
Sin Hest han lader sadle brat,
Thi gennem Dal og Skove
Som Graven taus end samme Nat
Han ride vil til Hove.

Før talde han som trofast Ven
Til Gangeren, og klapped' den
Paa Hals og strøg dens Manke;
Nu sad han taus, de matte Blik
Han lod mod Himlen vanke;
Thi til den stolte Frøken gik
Enhver hans Hjertes Tanke.

Den skumle Aand, som kuns er glad,
Naar den kan skille Hjerter ad,
Ham rænkefuld omsvæver;
Fra hver en smigrende Gestalt
Til ham sin Røst den hæver,
Gjør snilde Spørgsmaal overalt,
Og listigt Svar udkræver.

Rundt Fristeren omringer ham:
Fra Maanens gyldenrøde Kam,
Fra Aftnens Purpurbræmme,
Fra Borgen med sit røde Tegl,